

**НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені О. О. Богомольця**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я
ТА ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ**

**ЗБІРКА МАТЕРІАЛІВ
студентської науково-практичної конференції**

*Інноваційні підходи у наукових дослідженнях у сфері
громадського здоров'я та профілактичної медицини:
досягнення та перспективи*

Київ – 2025

ЗНАННЯ ЯК РЕСУРС: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ KNOWLEDGE-МЕНЕДЖМЕНТУ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Назарій ОГОРОДНІК, Іван ВИШНИВЕЦЬКИЙ
*Здобувач вищої освіти I курсу ННІГЗПМ
Науковий керівник: к. мед. н., доцент*

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Актуальність. Knowledge-менеджмент є ключовим фактором для підвищення ефективності та якості медичних послуг, особливо в контексті доказової медицини. Однак, в Україні ця сфера залишається недостатньо розвиненою. Відсутність чітких стандартів та протоколів обміну знаннями ускладнює впровадження новітніх клінічних рекомендацій в повсякденну практику медичних закладів. Незважаючи на розвиток електронної системи охорони здоров'я (ЕСОЗ), інструменти для ефективного обміну знаннями між медичними працівниками залишаються недосконалими або використовуються несистемно.

Мета. Метою цього дослідження є визначення рівня обізнаності працівників сфери охорони здоров'я щодо управління знаннями, виявлення основних проблем і бар'єрів у цій сфері, а також розробка рекомендацій щодо впровадження стандартів knowledge-менеджменту в Україні. Особливу увагу приділено вивченню міжнародного досвіду, зокрема стандартів ISO 30401, які регламентують управління знаннями в закладах охорони здоров'я країн ЄС.

Матеріали та методи. Дослідження включало анкетування працівників медичних закладів м. Івано-Франківськ, огляд літератури та порівняльний аналіз міжнародних стандартів. У межах опитування було залучено 98 респондентів, серед яких 49 лікарів, 39 медичних сестер і 10 адміністративних працівників. Учасникам було запропоновано відповісти на запитання щодо рівня їхньої обізнаності про управління знаннями, наявності протоколів обміну знаннями в їхніх закладах і основних

труднощів, які вони відчують у процесі обміну інформацією. Аналіз літератури проводився на основі публікацій у наукових базах PubMed і Google Scholar.

Результати. Результати анкетування показали, що лише 25% респондентів знайомі з концепцією knowledge-менеджменту, а 70% зазначили відсутність будь-яких стандартизованих протоколів для обміну знаннями у своїх закладах. Серед основних проблем учасники назвали відсутність технічних засобів (45%), низький рівень цифрової грамотності персоналу (35%) та брак часу для навчання і взаємодії (20%). Порівняльний аналіз міжнародного досвіду засвідчив, що впровадження стандартів ISO 30401 у закладах охорони здоров'я країн ЄС сприяло значному покращенню обміну знаннями та зниженню кількості медичних помилок.

Висновки. Отримані дані вказують на значний дефіцит знань про knowledge-менеджмент серед українських медиків. Відсутність уніфікованих стандартів та протоколів обміну інформацією унеможливорює системне використання накопиченого досвіду. Для подолання цієї ситуації необхідно розробити національні стандарти, що регулюватимуть процеси обміну знаннями, а також інтегрувати сучасні ІТ-рішення в медичну практику. Систематичне навчання медичного персоналу новим методам роботи зі знаннями дозволить підвищити якість медичної допомоги та загалом оптимізувати функціонування системи охорони здоров'я.